χὰς τοῦ ἔτους μὲ εἴχετε συστήσει, ὁ ἀστυνόμος του, οἱ κλητῆρες του, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοΐα, πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ φίλοι ὑμῶν καὶ τοῦ κ. Μπούμπουλη ἐξηγέρθησαν ἐμμέσως ἢ ἀπ' εὐθείας ἐναντίον μου. Τινὲς μάλιστα τούτων ἐζήτησαν νὰ βλάψουν καὶ προσβάλωσι τὸν χαρακτῆρά μου δημοσιεύσαντες λιβέλλους καὶ ἀνυπάρκτους συκοφαντίας.

Φίλε κ. Πρόεδρε!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς μοὶ ἐδόθησαν 1200 ἁγνότατοι ψῆφοι, καὶ ἡ ζῶσα συμπάθεια, ἣν διετράνωσεν ὁ λαὸς τῆς νήσου πρὸς ἐμὲ κυρίως μετὰ τὰς ἐκλογάς, — διότι πρὸ τῶν ἐκλογῶν αἱ κάτω τάξεις ἠγνόουν καὶ αὐτὴν τὴν ἄφιξίν μου—τρανῶς ἀποδεικνύουσιν ὅτι, ἂν δὲν διέμενον 4 1]2 μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει ψυχῇ τε καὶ σώματι ὑπηρετῶν ὑμᾶς, ἢ τοὐλάχιστον ἂν ἤμην εἰς Σῦρον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μου κατὰ τὸ πολύτιμον διάστημα τῶν τριῶν ἑβδομάδων, ὃ διήνυσα ἐνταῦθα τρέχων ἀπὸ Ὑπουργείου εἰς Ὑπουργεῖον πολλάκις τῆς ἡμέρας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων ὅλως διάφορος ἤθελεν εἶσθαι σήμερον ἡ θέσις μου πρὸς πεῖσμα τοῦ παρανόμου συστήματος τῆς ἐξωνήσεως τῶν ψήφων καὶ συνειδήσεων.

Φίλε κ. Πρόεδρε!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποτυχίας μου κατεβασάνισα τὸ λογικόν μου ὅπως ἀνιχνεύσω τοὺς λόγους, δι' οὓς ὑμεῖς προσεφέρθητε πρὸς ἐμὲ μετὰ τοσαύτης ἀδιαφορίας καὶ δὲν δύναμαι ἢ νὰ φθάσω εἰς τὰ τρία ἀκόλουθα συμπεράσματα: Ἢ δὲν μὲ θεωρεῖτε φίλον σας εἰλικρινῆ ἢ μὲ θεωρεῖτε ἄνθρωπον ἴσης ἀξίας οἱουδήποτε ἄλλου ἀρκεῖ μόνον οὗτος νὰ ἦναι βουλευτὴς ἢ ὑμεῖς ἐν τῷ κυβερνητικῷ συστήματι τῆς προσωρινῆς ἀνάγκης ὅλως ἀμεριμνῆτε νὰ ἐναποταμιεύσητε καί τινων ἱκανῶν ἀνθρώπων τὴν σύμπραξιν διὰ τὸ μέλλον.

Διὰ τὸ πρῶτον ἄλλο δὲν δύναμαι νὰ εἴπω κἀγὼ ἢ ὅτι ὁ Καρδινάλιος Οὔλσεϋ διὰ τὸν Ἐρρῖκον 8ον «Ἂν ὑπηρέτουν τὸν Θεὸν ὡς ὑπηρέτησα τὸν Βασιλέα μου, δὲν ἤθελεν οὕτω μὲ ἐγκαταλείψει.» Διὰ τὸ δεύτερον εἶσθε ἀρκούντως εὐφυὴς καὶ μεγαλόκαρδος ὅπως ἀδικήσω ἀμφοτέρους ὑμᾶς καὶ ἐμὲ παραδεχόμενος ὅτι τοιαύτην ἐποιήσατε διάγνωσιν. Διὰ τὸ τρίτον. Τοῦτο δυστυχῶς οὕτως ἔχει καὶ ἐκ τούτου κυρίως ἀπορρέουσι αἱ συνεχεῖς δυσχέρειαι, αἱ ζῶσαι ἀνωμαλίαι καὶ αἱ καθημεριναὶ τῆς κυβερνήσεως ἀνάγκαι, διότι μόνον τὸ παρὸν καὶ τοὺς ἐνώπιόν της ζητεῖ νὰ ἐξοικονομήσῃ ἀμέριμνος διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας ὑπ' ἀνδρῶν ἀνωτέρας πείρας καὶ ἀξίας.

Συγγνώμην σεβαστέ μοι φίλε, διὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀλλ' εἰς ἐμὲ δὲν θὰ εὕρητε ἢ ἕνα μόνον χαρακτῆρα. Ὑμεῖς κάλλιστα ἐννοεῖτε ὅτι καὶ σᾶς ἀγαπῶ πολὺ καὶ ἐξίσου σᾶς ἐκτιμῶ, μολονότι, πολλοί, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεφάσισα νὰ πολιτευθῶ, μοὶ ἔλεγον ὁ κ. Κουμουνδοῦρος θὰ σὲ ἀπατήσῃ, διότι δὲν θέλει εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεξαρτήτους ἄνδρας ὡς σέ. Ἐγὼ πάντοτε τοὺς ἐφίμωνα μετὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων, τὸ ἰσχυρότερον τῶν ὁποίων ἦτον ὅτι τότε μόνον θὰ πιστεύσω τοὺς λόγους των, ὅταν ἐγὼ αὐτὸς ἀνακαλύψω τὸ ἀληθές των. Τὸ αὐτὸ πράττω καὶ σήμερον ὅπως μὴ φανῶ εὔπιστος καὶ εὐσυνάλλακτος. Σᾶς γράφω πάντα ταῦτα, διότι δὲν δύναμαι ἔτι νὰ καταπεισθῶ ὅτι ὑμεῖς ἄνευ ἄλλου σπουδαίου λόγου ἢ αἰτίας ὑπερτάτης, ἣν ἐγὼ ἀγνοῶ πραγματικῶς μὲ ἀντεπράξατε. Ἤδη θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ διατάξητε νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει δαπάναι ἡμῶν. Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκεῖθεν ἀνεχώρησα κυρίως μὲ ἔβλαψε παρὰ πολύ. Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἐν ἄλλῃ ἤθελεν εἶσθαι θέσει, ἂν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤνοιγε μικρὸν τὸ βαλάντιόν της, ἐνῷ σήμερον διὰ τῶν χρηματικῶν ὑποσχέσεων μόνον ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Τούρκων. Ποῦ ἠκούσθη νὰ τεθῶσι τριάκοντα τοὐλάχιστον ἄνδρες τινὲς ἐκ τῶν τῆς ὑψηλοτέρας περιωπῆς, εἰς δραστηρίαν ἐνέργειαν δαπανῶντες ἐκ τοῦ ἰδίου των βαλαντίου ἁδρῶς, ὅπως ὀργανίσωσιν ἐκεῖ ὅ,τι λυσιτελὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶτα αἴφνης καὶ ἀκαριαίως νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ οὔτε ἓν πρὸς τούτους κἂν λέγουσα εὐχαριστῶ. Ἐγὼ δικαστήρια μὲ αὐτοὺς καὶ σκάνδαλα δὲν ἐπιθυμῶ, ἀλλ' οὔτε αἱ 5000 χιλιάδες, ἃς ἐδώκατε, δύνανται νὰ ἐξοφλήσουν τὴν ἐντολήν. Ἡ ἐπιστολὴ ὑμῶν, δι' ἧς μοὶ ἀνηγγείλατε ὅτι τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ μᾶς πέμψῃ κατὰ τὸ παρὸν 7000 φράγκα, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου. Ἔκτοτε διέμεινα ἐν Κωνσταντινουπόλει μέχρι τῆς 20 Αὐγούστου, ἐδαπανήσαμεν δὲ ἁδρότερα μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὸ μέγεθος τοῦ ζητήματος περὶ πολλοῦ ποιουμένη ἤρχετο τέλος πρὸς βοήθειάν μας. Ὀφείλω τάχα νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐπιθυμεῖτε ὑμεῖς ν' ἀδικηθῶ ἐγὼ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οὔτε τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα προκατέβαλον διὰ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἁμάξας, μισθοὺς καὶ ἀμοιβὰς γραμματέων καὶ διερμηνέων, δῶρα, ἐπιστολαδώγια, τηλεγραφήματα ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά, ξενοδοχεῖα, γεύματα, συμπόσια καὶ ἐκδρομὰς εἰς τὰ περίχωρα, εἰς μεταφράσεις καὶ ἀντιγραφὰς ὑπομνημάτων καὶ χίλια ἄλλα ἄρρητα μπαξίσια διὰ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα; Νὰ πιστεύσω ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ τὰ ζημιωθῶ ἐγώ, ἀφοῦ μάλιστα ἐγκαίρως σᾶς ἐτηλεγράφησα καὶ σᾶς ἔγραψα τὰ μέλλοντα νὰ λάβωσι χώραν, ἂν ἐπιμένητε εἰς τὴν διὰ τῆς διπλωματίας λύσιν—ὡς τότε μᾶς ἐπληροφόρησαν οἱ πέριξ τοῦ Σουλτάνου— ἀντὶ τῆς συμφιλιώσεως, συμμαχίας, ἐξωνήσεως τῶν αὐτοκρατορικῶν τσιφλικίων καὶ τῆς συναντήσεως τοῦ Σουλτάνου μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως; Ἐννοεῖτε, σεβαστέ μοι φίλε, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνῃ, αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπιτρέπουσι. Διὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ εἴπητε, ἂν ἡ κυβέρνησις σκοπεύῃ νὰ πληρώσῃ ἢ ὄχι, διότι πιεζόμενος πανταχόθεν ὑπὸ τῶν δικαίως ἀγανακτούντων συμπρακτόρων μου ὀφείλω παντοιοτρόπως ν' ἀποφύγω τὴν εὐθύνην καὶ τὰ σκάνδαλα, ἂν ὄχι τὰ δικαστήρια.

Διαμένω κτλ.

(Ὑπογ.) ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνο-γαλλικοῦ Παιδαγωγείου, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τοῦ Παιδαγωγείου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀλλοιώσεως τοῦ Κανονισμοῦ, γνωστοποιεῖ ὅτι δέχεται καὶ διημερεύοντας, ἤτοι μαθητὰς φέροντας μεθ' ἑαυτῶν τὴν μεσημβρινὴν τροφήν των, τρώγοντας δὲ ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῶν ἡμιτρόφων καὶ τροφίμων μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου αἰθούσῃ καὶ ἀπολαμβάνοντας τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων οἵων καὶ οἱ ἡμιτρόφιμοι.

Ταῦτα κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν γονέων παλαιῶν μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου καὶ ἄλλων ὑποσχεθέντων μὲν νὰ ἐγγράψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ἡμιτρόφιμα νῦν δὲ διστάζόντων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπότισιν 50 ν. δραχ. κατὰ μῆνα.

Οἱ διημερεύοντες προκαταβάλλουσι δραχμὰς νέας εἴκοσι πέντε (25) κατὰ μῆνα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνο-γαλλικοῦ Παιδαγωγείου

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 4ην Ὀκτωβρίου ε. ε. θέλουσιν ἐκποιηθῇ ὁλικῶς καὶ ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀποβιώσαντος Σταματίου Λελούδα, ἀποτελούμενα ἐκ διαφόρων τσοχῶν, καστορίων, βελούδων, φοδρῶν κλπ. εὑρισκόμενα ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἀπέναντι τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μαλανδρίνου πρώην «Ὡραία Ἑλλάς». Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν ἄρχεται τὴν 9ην καὶ λήγει τὴν 12ην πρὸ τῆς μεσημβρίας. Διὰ πάντα βουλόμενον ἡ ἀγορὰ εἶναι λίαν συμφέρουσα, διότι θὰ ἔχῃ ἔκπτωσιν 25 τοῖς ο)ο ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀπογραφῇ ὁρισθείσης ἀξίας αὐτῶν, πρὸς δὲ θὰ ὑπενοικιασθῇ καὶ τὸ κατάστημα εἰς αὐτὸν ἐὰν θελήσῃ ἐπὶ τετραετίαν μὲ μικρὸν ἐνοίκιον, κατὰ τὸ ἀρχικὸν ἐνοικιαστήριον.

Ἀντίγραφα τῆς ἀπογραφῆς πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εὑρίσκονται παρὰ τῷ δικηγόρῳ Ἰ. Ζανιᾷ καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν τῷ καταστήματι, καὶ δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 7βρίου 1881.

Ὁ πληρεξ. τῆς Βασιλικῆς Σταμ. Λελούδα ἐπιτρόπου τῶν τέκνων της

Ι. Ζανιᾶς δικηγόρος.

Ποιοῦμαι γνωστὸν τοῖς πελάταις τοῦ μακαρίτου πατρός μου **Ἀθ. Μπρέλη** ὅτι ἀνέλαβον τὴν περαιτέρω ἐξάσκησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος.

Συνάμα δὲ εἰδοποιοῦνται οἱ ἔχοντες δώσει παραγγελίας τεχνητῶν ὀδόντων θὰ λάβωσιν αὐτοὺς μετὰ τὴν 5ην 8βρίου.

Δέχομαι καθ' ἑκάστην κατοικῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης συνοικία Σκάγιανη, οἰκία κ. Ξένου, ἀριθ. 44.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΡΕΛΗΣ.

Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. **Κήρυγμα** τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 11 π.μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μ.μ. Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς. Συμπροσευχὴ δὲ ἀπὸ 6—7 τὸ ἑσπέρας ἑκάστης μὲν Πέμπτης ἑλληνιστί, ἀπὸ τῆς 7—8 ἑκάστης δὲ Κυριακῆς ἀγγλιστί.

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον:

«Ὁποῖα τὰ τρομερὰ ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας.»

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

πρὸς ἐκμάθησιν

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ρητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα

νέαι δραχμαὶ 10

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—29

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΝΕΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΒΙΑΤΖΙΝΗ

Λεωφόρος Πανεπιστημίου

(ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

Ὁ ἀγαπῶν τὴν στερεότητα τῶν ἐνδυμάτων, τὴν κομψότητα αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἂς ἐπισκεφθῇ τὸ ἄνω κατάστημα.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ χειμερινὴ φρ. **75.**

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ φθινοπωρινὴ » **65.**

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΛΟΥΤΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἐξῆς:

ἀπὸ 1— 5 λουτρῶν Δρ. 1:25 ἕκαστον

ἀπὸ 5—15 » » 1:15 »

ἀπὸ 15—30 » » 1:— »

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ροδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ξ. ΒΑΘΗ

ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

Πρὸς εὐκολίαν τῶν οἰκογενειῶν, ξενοδοχείων, καφενείων κλπ. ἔχει **Ἀποθήκην Ζύθου** εἰς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα παράρτημα αὐτοῦ· αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ἐπίτηδες ὑπηρέτου, ὅστις μεταφέρει τὸν ζῦθον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα.

Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου προσεγγίζουν ἀτμόπλοια.

Πωλεῖ καὶ **ζυθόχορτον** διὰ τοὺς πάσχοντας τὸν στόμαχον καὶ μαγιὰ μπύρας.

Ζητοῦνται ἐργάται διὰ τὸ ζυθοποιεῖον Βάθη.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ

— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματικᾶ προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΚΙΝΙΝΗ ΑΓΓΛΙΚΗ

(γνησία)

εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα

—«ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΒΑΜΒΑΚΑ»—

(οἰκία Λουκᾶ Ράλλη)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ...............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—Ἀριθμὸς 1051

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 5 Ὀκτωβρίου 1881 — ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50

Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3)15 Ὀκτωβρίου.—Αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ τρίτου μέρους τῶν μελῶν τῆς γερουσίας ὡρίσθησαν διὰ τὴν 8 Ἰανουαρίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.—Πολυάριθμοι ἰδιοκτῆται ἰρλανδοὶ ἀρνοῦνται τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων πρὶν ἢ ἐλευθερωθῇ ὁ Πάρνελ· φοβερὰ καταιγὶς ἐπροξένησε μεγάλας ζημίας.

HAVAS.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31)12 8βρ.—Αἱ τελευταῖαι ἐκ Βιέννης εἰδήσεις ἀναφέρουσι τὸν κόμητα Κάλλαϋ ὡς τὸν πιθανὸν διάδοχον τοῦ βαρώνου Χάϋμερλε.

Διαψεύδονται αἱ περὶ τῆς ἀντιστάσεως τῶν νεοσυλλέκτων ἐν τοῖς Στομίοις τοῦ Καττάρου διαδοθεῖσαι φῆμαι.

Τὸ νέον ρωσσικὸν δάνειον ἐξ ἑκατὸν ἑκατ. ρουβλίων ἐκαλύφθη τελείως ὑπὸ τῆς χθὲς λήξάσης ἐνταῦθα ἐγγραφῆς.

ΑΥΤΟΘΙ, αὐθημερόν.—Ἐν λόγῳ ἀπαγγελθέντι χθὲς ἐν Νιουκάστελ ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρὴ σφοδρῶς ἐπέκρινε τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἐπέκρινεν αὐτὴν διότι ἡ δριμύτης αὐτῆς ὑπὸ οὐδενὸς ἀγγλικοῦ συμφέροντος διικαιολογουμένου νῦν ὑπαγορεύεται. Ἀφ' ἑτέρου ἡ τραχύτης αὕτη τείνει εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς συμπαθείας τοῦ Σουλτάνου, ὅστις κέκτηται τὴν ἰσχὺν καὶ λαμβάνει πολλάκις ἀφορμὴν νὰ ἀντιστρατευθῇ τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα, ἐὰν ὑπάρχῃ διατεθειμένος πρὸς τοῦτο.

ΒΙΕΝΝΗ, αὐθημερόν.—Ὁ κόμης Καλνόκυ, πρεσβευτὴς ἐν Πετρουπόλει, ἀναφέρεται ὡς πιθανὸς διάδοχος τοῦ βαρώνου Χάϋμερλε.

Δαλμάται κληρωθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δραπετεύουσιν ἐξακολουθητικῶς διαβαίνοντες τὰ μεθόρια καὶ καταφεύγοντες εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἐποιήσατο παραστάσεις τῷ ἡγεμόνι διὰ τοῦ ἐν Κετίγνῃ ἀντιπροσώπου αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐλλείψει ἐπαγρυπνήσεως ἐκ μέρους τῶν μαυροβουνίων ὁροφυλάκων καὶ τῇ ἐνθαρρύνσει τῇ παρεχομένῃ τοῖς λιποτάκταις διὰ τῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς λαμβάνουσι μαυροβουνιωτικὰ διαβατήρια.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.—Κατὰ τὰς πληροφορίας «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» διακοινώσεις ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Γερμανίας, Αὐστροουγγαρίας, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνεννοηθῆναι περὶ κοινῆς ναυτικῆς ἐνεργείας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν τῶν ἐγκατεστημένων ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς, ἅτινα ἀπειλοῦνται ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἀράβων.

(Ἐκ τοῦ «Νεολόγου» Κωνστ)πόλεως).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ ἐν Κων)πόλει ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου.

Τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐθορύβησαν καὶ πάλιν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν ταρασσόμενοι τοῦτο μὲν ἀπὸ τὸν βρόμον τῶν πυροβόλων, τοῦτο δὲ ἀπὸ τὰ δίκτυα τῆς διπλωματίας, ἐνόμισαν πρὸς στιγμήν, ὅτι ἐπέστη καὶ δι' αὐτοὺς ὁ καιρός, καθ' ὃν δύνανται πλέον ἀνετώτερον ν' ἀναπνεύσωσι καὶ εἰ δυνατὸν ἐπουλώσωσι τὰς κατενεχθείσας πληγάς. Εἰρωνία τῆς τύχης! Μεγαλοφυεῖς ἀνταποκριταὶ τοῦ «Times» τὰς πληροφορίας αὐτῶν ἀρυόμενοι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων προσώπων τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας τὴν προσεχῆ λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐξαγγέλλουσι κατὰ τρόπον ὅλως πρωτότυπον. Εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον προστίθεται πολυσήμαντον ἄρθρον «πᾶν ἔθνος, ὅπερ κατεκτήθη καὶ ἐν διαστήματι 428 ἐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, οὐδεμίαν πλέον ἀξίωσιν ὀφείλει νὰ ἔχῃ εἰς τὰς χώρας, ἃς ἀπώλεσε»· κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος παραγράφονται, διότι τὴν 29 τοῦ λήξαντος Μαΐου συνεπληρώθησαν τὰ 428 ταῦτα ἔτη. Αἱ προρρήσεις τοῦ Ἀγαθαγγέλου προώρισται νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ «ὁ βασιλεύσων μετὰ τὸν βασιλεύσαντα ἔλαττον, μικρόν, ὀλίγον παραδώσει τὴν Πόλιν τῷ γένει τῶν ξανθῶν». Ἀποκαλύπτομαι ταπεινὸς ἀνταποκριτὴς τῶν «Νέων Ἰδεῶν» πρὸ τῆς μεγαλοφυΐας σου, Ἀγαθάγγελε! Τῴόντι ὁ Χαμὴτ βασιλεύει μετὰ τὸν Μουρὰτ τὸν βασιλεύσαντα ἔλαττον, μικρόν, ὀλίγον. Ὁ καθολικώτατος οἶκος τῶν Ἀψβούργων τοῦ καθόλου Αἵμου κυρίαρχος ἀναδείκνυται. Σεμίραμις σκίρτα εἰς τὸν τάφον σου· γυνὴ ἀναλαμβάνει τὸ στέμμα τῶν Αἰγυπτίων. Ἡ Βικτωρία εἶναι διάδοχός σου.

Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι ἐπὶ νόμων καὶ προφητειῶν ἑδράζεται ἡ νέα τῆς Ἀνατολῆς κατάστασις, ἥτις πομπωδῶς ἐξαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Times». Ἐν τῷ μέσῳ ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν μεγάλων σχεδίων δὲν ἐλησμονήθη καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλάς. Ὄχι! Ἡ Αὐστρία μᾶς λαμβάνει ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς προστασίαν, ἡ δὲ Εὐρώπη ὅλη ἄρχεται ἐν χορῷ ψιθυρίζουσα πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον:

Va petit mousse
où le vent te pousse
où se portent les flots, les flots.

Μολονότι ὅμως εἰς μεγάλην ἐκτίμησιν ἔχομεν καὶ τοὺς «Καιροὺς» καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν εἰκαζομένων τούτων συνεπειῶν τῆς ἐν Δάντσιχ συνεντεύξεως. Ἐὰν ἀληθῶς οἱ δύο ὑπερβόρειοι αὐτοκράτορες τοιαῦτα συνεσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν, πῶς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἐν Βαρζὶν συνέντευξις τοῦ κ. Βίσμαρκ μετὰ τοῦ Γαμβέττα, καὶ ἐὰν τοῦτο ἦναι πάλιν ἀληθές, τίνα πίστιν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν εἴδησιν τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου», καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν διακοινώσεις μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας περὶ τῶν ληπτέων μέσων ἐν ταῖς Ἀφρικανικαῖς ἀκταῖς πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν; Ἐὰν τὸ ἀγγελλόμενον ὑπὸ τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» ἦναι ἀληθὲς καὶ θεωρηθῇ ὡς ἄμεσος συνέπεια τῆς ἐν Βαρζὶν συνεντεύξεως ἀνάγκη νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἡ συνέντευξις αὕτη εἰς οὐδὲν καλὸν ἀπέληξε καὶ ὡς πρῶτος τριγμὸς τῶν ὀδόντων τοῦ κ. Βίσμαρκ εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» γραφόμενον. Τὰ πράγματα, ὡς βλέπει τις, εἶναι ἀκόμη λίαν σκοτεινά, δὲν γνωρίζει δέ τις ποῦ νὰ ἀποδώσῃ καὶ τίνας συνεπείας θὰ ἔχῃ ἡ μετ' ἐπιτάσεως ἐν Παρισίοις διαδιδομένη φήμη, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Γαμβέττας ἀνέρχεται ὁσονούπω εἰς τὴν πρωθυπουργίαν. Ὁπωσδήποτε ἀξιοπερίεργος εἶναι καὶ ἡ στάσις τῶν Αὐστριακῶν Βιενναίων ἐφημερίδων ἀπέναντι τῶν γραφομένων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου. Καὶ ὁ μὲν «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» νομίζει, ὅτι τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» ὑπηγορεύθη ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτυχε καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ κ. Βίσμαρκ τὸ σχέδιον πραγματοποιηθήσεται προσεχῶς, καίτοι διστάζει νὰ παραδεχθῇ τὸ τοιοῦτον·» ἡ δὲ «Tagblatt» νομίζει, ὅτι «οἱ ὑποβολεῖς τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει, ἐὰν ὁ Μωαμεθανισμὸς δὲν θ' ἀγωνισθῇ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα, ἐὰν ἡ Γαλλία θ' ἀρκεσθῇ εἰς μόνην τὴν Τύνιδα, ἐὰν ἡ Ἰταλία θ' ἀνεχθῇ νὰ μείνῃ μὲ κενὰς χεῖρας». Ἀλλά... «ἀλλά, ἐπιλέγει ἡ Βιενναία ἐφημερίς, ἐὰν τὸ σχέδιον ἦναι μεγαλεπήβολον, δὲν ἕπεται, ὅτι εἶναι καὶ γελοῖον, καθῆκον δ' ἔχομεν νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν δυνάμεθα ν' ἀποκρούσωμεν ἀποστολήν...». Ὅταν ἀναγινώσκωμεν τοιαῦτα, ἐνθυμούμεθα τὴν Ἀρμενίαν ἐκείνην χήραν, ἥτις κλαίουσα τὸν θάνατον τοῦ συζύγου αὐτῆς ἀπήντα εἰς τὴν διὰ προσφορᾶς δακτυλιδίου γενομένην πρότασιν νέου γάμου: τσεμουζὲρ τζέπτσικε (δὲν τὸ θέλω, 'στὴν τσέπη μου βάλ' το).

Οἱ τουρκικοὶ κύκλοι μετὰ ψυχρότητος ὑπεδέχθησαν τὰς εἰδήσεις ταύτας εἰς τὴν μοῖραν τὰ πάντα ἐπαφίνοντες ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ νοήσωσι τίνος ἕνεκα οἱ ἐν Εὐρώπῃ φροντίζουσι περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας, ἐὰν προὔκειτο νὰ ἐκτελεσθῶσι τόσον μεγάλα σχέδια καὶ μάλιστα τόσον ταχέως. Μόνον τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἔρχεται κἄπως, ὡς βλέπετε, εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν παραβόλων τούτων σχεδίων. Κατὰ τηλεγράφημα, ὅπερ δὲν ἐπιτρέπει τὸ γραφεῖον

25=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=25

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΦΑΝΤΙΝΑ — ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ

Διέκρινε τῇδε κἀκεῖσε ἐντὸς τῆς ἀναβραζούσης καὶ ἀκατασκευάστου μάζας ταύτης, ὁτὲ μὲν πλησίον του, ὁτὲ δὲ μακράν, εἰς κορυφὰς ἀπροσίτους καὶ μόνας πεφωτισμένας, ποῦ μὲν τὸν ραβδοῦχον δεσμοφύλακα τοῦ κατέργου, ποῦ δὲ τὸν σπαθοφόρον χωροφύλακα, ἐκεῖ μὲν τὸν τιαροφόρον ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλαχοῦ δέ, πρὸς τὰ ὕψη, τὸν αὐτοκράτορα, ἐστεμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκτινοβολοῦντα ὡς ἐντὸς ἡλίου. Τὸν ἐφαίνετο ὅτι αἱ ἀπώταται ἐκεῖναι μαρμαρυγαί, ἀντὶ νὰ διαλύωσι τὸ περὶ αὐτὸν σκότος, τὸ συνεπύκνωναν μᾶλλον καὶ τὸ καθίστων πενθιμώτερον. Πάντα δὲ ταῦτα, πράγματα, νόμοι, προλήψεις, πράξεις, ἄνθρωποι, περιεφέροντο ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του, κατὰ τὴν πολυειδῆ καὶ μυστηριώδη κίνησιν ἣν ὁ Θεὸς δίδει εἰς τὸν πολιτισμόν, καὶ κατεπάτουν καὶ κατεσύντριβον αὐτὸν ἐν ἀπαθεστάτῃ ὠμότητι καὶ ἀδυσωπήτῳ ἀναλγησίᾳ. Οὕτως οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀποκεκηρυγμένοι ἄνθρωποι, ψυχαὶ πεπτωκυῖαι εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἐσχάτης δυσφορίας, βροτοὶ κακοδαίμονες, ἀπολωλότες εἰς τὰς κατωτάτας ἐκείνας ἄντυγας, ὅπου δὲν βλέπει πλέον ὁ τῶν ἄλλων ὀφθαλμός, οὕτως αἰσθάνονται καταθλίβουσαν αὐτοὺς δι' ὅλου τοῦ ἄχθου της τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, τὴν φοβερωτάτην πρὸς τοὺς ἔξω αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς κάτωθεν αὐτῆς ἀμείλικτον.

Ἐν τοιαύτῃ διακείμενος θέσει, ὁ Γιάννης Ἀγιάννης διελογίζετο· ἀλλὰ τίνος ἄρά γε φύσεως ἦσαν οἱ διαλογισμοί του; Ἐὰν ὁ κόκκος τοῦ κεγχρίου ἠδύνατο ὑπὸ τὴν μυλόπετραν νὰ σκεφθῇ, πάντως θὰ ἐσκέπτετο ὅ,τι καὶ ὁ Ἀγιάννης. Ὅλα ἐκεῖνα, πράγματα γέμοντα φασμάτων, ἢ φάσματα γέμοντα πραγμάτων, κατήντησαν νὰ πλάσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ ἀνεξήγητόν τι σύστημα αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν.

Ἐνίοτε ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐργασίας του, διακοπτόμενος, καὶ ἔμενε σύννους. Πάνθ' ὅσα τὸν συνέβησαν τὸν ἐφαίνοντο μωρία· πάνθ' ὅσα τὸν περιεκύκλουν τῷ ἐδόκουν ἀδύνατα. Ὄνειρα εἶνε, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν. Παρετήρει τὸν δεσμοφύλακα εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων· ὁ δεσμοφύλαξ τὸν ἐφαίνετο φάντασμα· ἀλλ' αἴφνης τὸ φάντασμα ἤγειρε τὴν ράβδον καὶ τὸν ἔτυπτε.

Ἐνώπιόν του, ἡ ὁρατὴ μόλις ὑφίστατο φύσις. Δὲν θὰ ἐψευδόμεθα λέγοντες ὅ,τι πρὸς τὸν Ἀγιάννην, σχεδὸν οὔτε ἥλιος ὑπῆρχεν, οὔτε ὡραῖαι ἡμέραι, οὔτε αἴθριος οὐρανός, οὔτε ἐρωτιάδες ἐαριναὶ αὖραι, ἀλλὰ συνήθως ἐφώτιζε τὴν ψυχήν του, οὐκ οἶδα ποῖον φῶς ἀμυδρόν, μόλις καὶ ὡς ἀπὸ φεγγίτου κατερχόμενον.

Ἐν συντόμῳ, ὅπως ἐξάξωμεν τὸ συμπέρασμα ἐξ ὅσων εἴπομεν· ἐντὸς δεκαεννέα ἐτῶν, ὁ Γιάννης Ἀγιάννης, ὁ ἀβλαβὴς ἐκεῖνος κλαδευτὴς τοῦ χωρίου Φαβερόλλων, καὶ ὁ τρομερὸς τῆς Τουλῶνος δεσμώτης, χάρις εἰς τὴν μόρφωσιν ἣν ἔλαβεν ἐντὸς τοῦ κατέργου, κατέστη ἱκανὸς νὰ πράττῃ κατὰ δύο τρόπους τὸ κακόν· πρῶτον, αἰφνιδίως, ἀσυλλογίστως, ὡς φρενήρης, ὡς ἐξ ἐμφύτου ὁρμῆς ἐκδικήσεως· δεύτερον, ἐσκεμμένως, σπουδαίως, ἐν προμελέτῃ τῆς συνειδήσεως, καθοδηγουμένης ὑπὸ τῶν ἐσφαλμένων ἰδεῶν ἃς ἐσχημάτισεν ἐν τῇ δυσφορίᾳ του. Ὡς ἐλατήρια δὲ εἶχε τὴν συνήθη αὐτοῦ ἀγανάκτησιν, τὴν πικρίαν τῆς ψυχῆς, τὴν βαθυτάτην συναίσθησιν τῶν παρανομιῶν ἃς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀντίδρασιν τούτων ὅλων, ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἀνθρώπων ὅσοι τὸν ἐζημίουν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἀγαθῶν, ἀθώων καὶ δικαίων, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπῆρχον ἐπὶ γῆς. Ἀφετηρία καὶ τέρμα τῶν ἰδεῶν του πασῶν ἦτο μῖσος πρὸς τὸν νόμον τὸν ἀνθρώπινον, τὸ μῖσος ὅπερ, ἐὰν μὴ ἐμποδισθῇ κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν του ἐκ περιστάσεώς τινος ὀφειλομένης εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, καθίσταται μετά τινα καιρὸν μῖσος πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἔπειτα δὲ μῖσος πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ τέλος μῖσος πρὸς τὴν κτίσιν αὐτήν· τούτου δὲ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀκράτητος καὶ ἀδιάλειπτος καὶ θηριώδης πόθος τοῦ κακοποιῆσαι, ἀδιάφορον ποῖον, οἱονδήποτε πλάσμα ἔχον ζωήν.

Καθὼς παρατηρεῖτε, εἶχον τὸν λόγον των οἱ γράψαντες ἐν τῷ διαβατηρίῳ τοῦ Γιάννη Ἀγιάννη, ὅτι ἦτον ἄνθρωπος κινδυνωδέστατος.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτους, ἡ ψυχὴ αὕτη εἶχεν ἀποξηρανθῆ βραδέως, ἀλλ' ὀλεθρίως. Ξηρὰ δ' ἔπειτα καρδία, ξηρὸν βλέφαρον, Ὅτε ἐξῆλθε τοῦ κατέργου, δεκαεννέα ἔτη δὲν εἶχε σταλάξει ἀπὸ τῶν ὀμμάτων του δάκρυ, οὔτε ἕν.

Η'.

ΚΥΜΑ ΚΑΙ ΣΚΙΑ.

Ἄνθρωπος ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν!

Τί σημαίνει! τὸ πλοῖον δὲν ἀναστέλλεται. Ὁ ἀὴρ φυσᾷ, τὸ ζοφῶδες σκάφος ἐκεῖ ἔχει ρύμην ἣν βιάζεται νὰ ἐξακολουθήσῃ. Προχωρεῖ τὸν δρόμον του.

Ὁ ἄνθρωπος καθίσταται ἀφανής, ἔπειτα ἀναφαίνεται, καταδύει καὶ ἀναδύει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, κράζει, ἀνατείνει τὰς χεῖρας, δὲν ἀκούεται. Τὸ πλοῖον, φρίσσον ὑπὸ τὴν καταιγίδα εἶνε ὅλον ἠσχολημένον εἰς τὴν ἰδίαν του ὑπηρεσίαν· ναῦται καὶ ἐπιβάται οὐδὲ προσέχουσι πλέον εἰς τὸν καταποντιζόμενον ἄνθρωπον· ἡ οἰκτρὰ κεφαλή του μόλις διακρίνεται ὡς στιγμὴ εἰς τὰ ἄληκτα κύματα.

Βάλλει ἐξ ἀπωτάτου φωνὰς ἀπέλπιδας. Ὁποῖον φάσμα τὸ ἀναχωροῦν ἐκεῖνο ἱστίον! Τὸ βλέπει, τὸ ἀτενίζει φρενητιῶν. Ἀλλ' ἀπομακρύνεται, ἀλλὰ θολοῦται, ἀλλὰ μειοῦται. Ἦτον ἐκεῖ πρὸ ὀλίγου ὁ ἄνθρωπος, ἦτον εἷς τῶν ἐπιβατῶν, ἐπεριπάτει καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, μετεῖχε τῆς ἀναπνοῆς καὶ τοῦ ἡλίου καὶ αὐτός, συγκατελέ-

τοῦ Τύπου νὰ δημοσιευθῇ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ὁ πρόσκοπος «Ἄλμα» ἔφθασεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀπειλεῖται δὲ Εὐρωπαϊκὴ κατοχὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ Τοῦρκοι ἐπίτροποι δὲν ἀπέλθωσιν ἀμέσως τῆς Αἰγύπτου. Ἕνεκα τούτων ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔλαβε χθὲς ἐν Θεραπείοις μακρὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν πρεσβευτῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ὁ Ἀρτὶν ἐφένδης Δαδιὰν προσεπάθησε, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μου πληροφορίας, ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς Πύλης ἐπεξηγῶν τὴν ἀποστολὴν τῶν ὀθωμανῶν ἐπιτρόπων εἰς Αἴγυπτον. Τὸ ὕφος τοῦ λορδου Δουφφερίνου ὑπῆρξε λίαν ἔντονον ἡ δὲ ἀποστολὴ τοῦ Ἀρτὶν ἐφφένδη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτυχοῦσα. Ἀπέναντι τῶν νέων τούτων δυσχερειῶν ἀδύνατον νὰ προεικάσωμεν τὴν πολιτείαν τῆς Πύλης καθότι ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σουλτάνου διαρκεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Περὶ τοῦ Ἀρτὶν ἐφφένδη τοῦ λόγου γιγνομένου διαψεύδομεν τὴν διαδοθεῖσαν εἴδησιν ὅτι ἀποσταλήσεται εἰς Ἀρμενίαν ὡς πληρεξούσιος πρὸς εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην πολὺ πιθανὸν νὰ διορισθῇ ὁ Ἀχμὲτ Μουκτὰρ πασᾶς ὅστις ὅμως ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν δύσκολον ταύτην ἀποστολήν.

Ἡ Πύλη ἐπέδωκε χθὲς εἰς τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς διακοίνωσιν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα Κριτῆρι καὶ Ζάρκου· κατὰ τὴν διακοίνωσιν ταύτην ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπαφίνει τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς ταύτης εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς κυβερνήσεως ἀπεστάλη ὁ οἰκονομολόγος Γέννερ διὰ τὴν διακανόνισιν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ὁ κ. Γέννερ ἀπαιτεῖ ὅπως αἱ ἐξευρεθησόμεναι νέαι πρόσοδοι μὴ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους δανειστάς, ἀλλ' ὁρισθῶσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν διακανόνισιν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ὁ κ. Γέννερ ὡς νέας προσόδους θεωρεῖ τὸν φόρον τῆς Βουλγαρίας, τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρον καὶ τὸ προϊὸν τῆς τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ μείζονος καὶ ἥττονος σπουδαιότητος νέα ἅτινα φέρονται εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τῆς πρωτευούσης τῶν Σουλτάνων, ἐνῷ ὁ λαὸς πάσχει τὴν οἰκτροτέραν πενίαν, ἡ στάσις τοῦ ἐμπορίου καθίσταται ὁσημέραι μᾶλλον ἐπαισθητή, κλοπαί, λῃστεῖαι λυμαίνονται τὰς ἐπαρχίας καὶ τὴν πρωτεύουσαν, ὁ στρατὸς στερεῖται ἐνδυμάτων, ἐνῷ ὁ χειμὼν τοῦ 1881 ἄρχεται κομίζων τὸ ἄδηλον καὶ προωρισμένος νὰ ἐπιτείνῃ τὴν οἰκτρὰν θέσιν τῶν δυστυχῶν τῆς Ἀνατολῆς κατοίκων. Ναί! 30 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, τῶν μὲν οἰκούντων τὰ ὀροπέδια τῆς Ἐρζερούμ καὶ Βάμ, τῶν δὲ πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου καὶ ἀνὰ τὴν χερσόνησον τοῦ Αἵμου εὑρισκομένων κατάραν καὶ ἀνάθεμα θὰ ψιθυρίζουσι μὲ τὰ ὑποτρέμοντα ἐκ τοῦ ψύχους χείλη ὅταν δακρυομένους ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ὕψιστον φέρουν. Οἱ βασιλεῖς ἂς περιοδεύωσιν, ἂς λαμβάνουσιν ἐν Δάντσιχ καὶ Κρακοβίᾳ συνεντεύξεις, οἱ Βίσμαρκ, ἂς σχεδιάζουσι μεγαλεπήβολα σχέδια, ἀδύνατον τὴν κοινωνικὴν θύελλαν νὰ συγκρατήσωσι, ἥτις ἀπαισίως βομβεῖ, ὁ δὲ μηδενιστὴς ὑπὸ τὸ σκότος ὀξύνει τὴν μάχαιράν του διὰ νὰ προσβάλλῃ τοὺς αἰτίους τῆς κακοδαιμονίας τῶν Λαῶν.

Διὰ τῆς παρούσης παύομεν τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσεις ἡμῶν, τοῦ ὁρισθέντος χρόνου λήξαντος ἤδη καὶ μεταδίδομεν τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας μᾶλλον ἀξίας διὰ τοιαύτην ἀποστολήν, καίτοι τοῦτον ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν διετηρήσαμεν τῇ ἐπιεικῇ ἀνοχῇ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Κ.

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΕΝ LEEDS.

Ἡ 7η ἱσταμένου ἦτο ἡμέρα γενικῆς πανηγύρεως ἐν τῇ πόλει Leeds τῆς ἀγγλικῆς κομητείας Ὑόρκης. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν προέκειτο νὰ δοθῶσι πρὸς τὸν Γλάδστωνα προσφωνήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως καὶ 85 ἄλλων πολιτικῶν σωματείων τῆς περιφερείας ἐκείνης. Δύο ἢ τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Γλαδωστονος καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα γενικὴ ἐπεκράτει ἀναστολὴ πάσης ἐργασίας, καὶ πλήθη ἀναρίθμητα εὐτάκτων πολιτῶν ἀπετέλουν συνεχῆ τινα γραμμὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς δι' ὧν ὁ ξενιζόμενος ἀνὴρ ἔμελλε νὰ διέλθῃ. Ἐνῷ δὲ αἱ ὁδοὶ αὗται οὕτως ζωηρὰν παρίστων ὄψιν, αἱ μᾶλλον ἀπόκεντροι, αἵτινες δὲν ἔμελλον νὰ τιμηθῶσι διὰ τῆς τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς διαβάσεως, παρεῖχον ἀξιοπαρατήρητον ἀντίθεσιν, ἅτε δὴ ἐντελῶς ἔρημοι καὶ ἐγκαταλελειμμέναι.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας ἐνεκαινίσθη διὰ συντόμου λόγου ἀπὸ μέρους τοῦ δημάρχου τῆς Leeds, εὐγλώττως ἐξάραντος τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ μεγάλα τοῦ Γλάδστωνος προσόντα. Μετ' αὐτὸν δὲ ὁ δημοτικὸς γραμματεὺς ἀνέγνωσε τῷ πρωθυπουργῷ τὴν ἑπομένην προσφώνησιν:

«Πρὸς τὸν ἐντιμότατον Γουλιέλμον Ewart Γλάδστωνα, μέλος τοῦ κοινοβουλίου, πρῶτον λόρδον τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.»

«Ἡμεῖς, ὁ δήμαρχος, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ ἀστοὶ τῆς κωμοπόλεως Leeds, ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Ὑόρκης, ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσενέγκωμεν ὑμῖν ἀκραιφνῆ καὶ εἰλικρινῆ φιλοξενίαν ἐν τῇ φιλονόμῳ ταύτῃ καὶ ἀρχαίᾳ κωμοπόλει, καὶ ἀσμένως ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ἣν ἡ εἰς Leeds ἐπίσκεψις ὑμῶν παρέχει ὅπως διατρανώσωμεν τὸν εὐλαβῆ ἡμῶν θαυμασμὸν διὰ τὸν ἄσπιλον προσωπικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς μεγάλας δημοσίας ὑμῶν ὑπηρεσίας. Χωρὶς δὲ νὰ θίξωμεν εἰς ἀμφισβητήσιμα ἀντικείμενα τῆς κομματικῆς πολιτικῆς, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι οὐδὲν σχεδὸν σπουδαῖον νομοθέτημα εἰσήχθη σχεδὸν ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤδη, πρὸς ὃ νὰ μὴ ἦναι στενότατα συνδεδεμένον τὸ ὑμέτερον ὄνομα, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ἐδείξατε τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην μεγαλοφυΐαν, τὴν ἐπιμεμελημένην ἐκείνην παιδείαν, τὴν ἄοκνον ἐκείνην ἀφοσίωσιν εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα, καὶ τὰ ἀπαράμιλλα ἐκεῖνα φυσικὰ τῆς διανοίας καὶ τῆς εὐγλωττίας δῶρα, ἅτινα οὕτως ἐξόχως διακρίνουσιν ὑμᾶς. Καὶ πράγματι ἐν ὀλίγαις λέξεσι δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ δημόσιος ὑμῶν βίος κατὰ τὰ τελευταῖα 47 ἔτη ὑπῆρξεν ἐν τοῖς πλείστοις ἀντανάκλασις τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους τούτου, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν ἀναμφιβόλως ὑπερέβαλον τὰ ἔργα παντὸς ἄλλου ζῶντος πολιτικοῦ ἀνδρός.

«Κατὰ τὸ 1834 διωρίσθητε ὑπὸ τοῦ ἐξόχου ἐκείνου πατριώτου τοῦ Σὶρ Ἀβέρτου Πὴλ, λόρδος τοῦ θησαυροφυλακείου, θέσιν, εἰς ἣν μετὰ χαρᾶς παρετηρήσαμεν, ὅτι διωρίσατε τὸν ἡμέτερον υἱόν, ἕνα τῶν ἀξιοτίμων ἀντιπροσώπων ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ τοῦ λαμπροῦ ὑμῶν σταδίου ἔπεσεν εἰς ὑμᾶς ὁ κλῆρος νὰ κατάσχητε τινὰς τῶν σπουδαιοτάτων καὶ μάλιστα ὑπευθύνων θέσεων ἐν ταῖς κυβερνήσεσι τῆς πεφιλημένης ἡμῶν βασιλίσσης. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1868 ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα κατέστησεν ὑμᾶς πρωθυπουργὸν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸ 1880 εὐηρεστήθη καὶ αὖθις νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς ὑμᾶς τὸ ἐξοχώτατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀξιωμάτων. Ἐν πᾶσι τοῖς ἀξιώμασι τούτοις ἐπεδείξασθε ζῆλον ἀκάματον καὶ ἱκανότητα ὑπερτάτην περὶ τὴν διεξωγὴν παντός, ὅπερ κατὰ τὴν ὑμετέραν πεποίθησιν, ἐθεωρήσατε ὡς συντελεστικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Ἀλλὰ παρουσιαζόμεθα ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἰδιότητι ὑμῶν ὡς πολιτικοῦ. Εὐφραινόμεθα ἐνθυμούμενοι, ὅτι κέκτησθε τὸ ἐπίζηλον γνώρισμα, ὅτι εἰργάσθητε, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπέτρεπον τοῦτο, ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς, τῆς διανοητικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως τῶν ὑμετέρων συμπολιτῶν· καὶ ἀληθῶς δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἐν τῇ νεωτέρᾳ τῆς ἀγγλίας ἱστορίᾳ κίνημα, ἔχον ὡς σκοπὸν τὴν ἐξάπλωσιν τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀναπτύξεως, καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς ὃ δὲν ἐχορηγήσατε τὸ τῆς ὑμετέρας ἀκαταβλήτου εὐγλωττίας σθεναρὸν γόητρον· συγχρόνως δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀσχολιῶν καὶ τῶν σκέψεων τῶν ἀφειδῶν ὑμῶν ἐργασιῶν, εὕρετε καιρὸν ὅπως κοσμήσητε καὶ πλουτίσητε τὰς σελίδας τῆς ἡμετέρας φιλολογίας διὰ τοῦ ὑμετέρου καλάμου. Περὶ ὑμῶν δὲ δύναταί τις μετὰ πάσης ἀληθείας νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶπεν ὁ Ἐδμόνδος Burke περὶ τοῦ κόμητος Chatham, ὅτι δηλ. κέκτησθαι κτῆμα πολύτιμον.

«A name illustrious and revered by »nations, And rich in blessings for our »country's good».

ἤτοι:

«Ὄνομα εὐκλεὲς καὶ σεβαστὸν παρὰ »τοῖς ἔθνεσι. Καὶ πλοῦτον προσόντων »διὰ τὸ καλὸν τῆς ἡμετέρας χώρας».

Περαίνοντες εὐχόμεθα, ὅπως ὁ παντοδύναμος ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς ὑμᾶς τὰς εὐλογίας αὐτοῦ, καὶ δωρήσῃ ὑμῖν μακρὰ ἔτη οὕτως, ὥστε νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀφιερώσητε εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἡμετέρας πατρίδος τὰ μεγάλα ἐκεῖνα προσόντα, δι' ὧν τοσαύτας κατὰ τὸ παρελθὸν παρέσχετε λαμπρὰς ὑπηρεσίας».

Μετὰ τὸν εἰς ἀπάντησιν τῆς προσφωνήσεως λόγον τοῦ Γλάδστωνος, ἐπεδόθησαν αὐτῷ 85 ἔγγραφοι προσφωνήσεις ἀπὸ μέρους τῶν διαφόρων τῆς ἐπαρχίας Yorkshire πολιτικῶν σωματείων· ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ αὖθις ἔλαβε διὰ μακρῶν τὸν λόγον. Ἀφίνοντες νῦν κατὰ μέρος πολλὰ μὴ κεκτημένα ἄμεσον δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέρον, σημειοῦμεν τὰς ἑξῆς διὰ πάντα φίλον τῆς προόδου παρηγορητικὰς καὶ ἐνδιαφερούσας λέξεις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μέλλον τοῦ φιλελευθέρου κόμματος.

«Μετὰ πλήρους πεποιθήσεως ἀτενίζω πρὸς τὸ μέλλον τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Γινώσκω, ὅτι ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου τούτου θέλω παραδώσει εἰς ἄλλας χεῖρας τὴν παρακαταθήκην, ἥτις εἶναι νῦν ἐμπεπιστευμένη εἰς ἐμέ. Θέλω δὲ παραδώσει αὐτὴν εἰς ἄνδρας κεκτημένους ἤδη τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν, καὶ οἵτινες κατὰ πλείστους ὅσους ἀξιοζήλους ἀγῶνας ἀπέδειξαν ἤδη ὁποῖοι εἶναι. Καὶ δὲν προτίθεμαι ἐνταῦθα νὰ ὁμιλήσω περὶ ἑνός, οὗτινος τὸ

λαμπρὸν ὄνομα διατελεῖ ἀείποτε προσφιλὲς εἰς πάντας ὑμᾶς, περὶ τοῦ ἐξαιρέτου φίλου μου κ. Bright, διότι καὶ οὗτος κατὰ βῆμα μὲ ἀκολουθεῖ ἐν τῇ τοῦ βίου σταδιοδρομίᾳ. Ἀλλ' ὁμιλῶ περὶ τοῦ λόρδου Granville. Στενοτάτη καὶ σχεδὸν ἡμερησία πρὸς αὐτὸν σχέσις κατὰ μακρὰ πλήρη ἀδημονίας ἔτη μοὶ ἔδωκεν ἀκριβεστάτην ἰδέαν τῶν μεγάλων προσόντων καὶ τῆς θαυμαστῆς αὐτοῦ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ τοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτήν, ἐὰν ἡ θεία πρόνοια οὕτω διατάξῃ. Ὁμιλῶ ὡσαύτως περὶ τοῦ λόρδου Χάρτιγκτων, ὅστις κατὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀγῶνας ἐκτήσατο ὁμοίως τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς χώρας οὕτως, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ στηρίζητε τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ προσδοκίας ὑμῶν ἐπὶ τῆς εὐρείας πείρας τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν πεπραγμένων. Διὰ τοῦτο, κύριοι, μετὰ πεποιθήσεως ἀτενίζω πρὸς τὸ μέλλον τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ὡς οὐδόλως ἐξαρτώμενον ἀπὸ τοῦ λεπτοῦ μίτου, τοῦ εἰσέτι ἀρρήκτου, τῆς πολιτικῆς μου ζωῆς. Πιστεύω, κύριοι, καὶ νομίζω, ὅτι καὶ ὑμεῖς φρονεῖτε τὸ αὐτό, ὅτι, καίτοι ἡ χώρα αὕτη εἶναι διῃρημένη εἰς δύο κατηγορίας πολιτικῶν φρονημάτων, τὰ φιλελεύθερα φρονήματα ἔχουσιν ὡς θιασώτας τὴν πλειονότητα τοῦ λαοῦ».

Κατὰ τὸ ἑσπέρας παρετέθη ἐν ἐπίτηδες ἐγερθείσῃ αἰθούσῃ μεγαλοπρεπέστατον συμπόσιον, εἰς ὃ παρεκάθησαν περίπου 1400 συνδαιτυμόνες. Μέγας δὲ ἐξώστης εἶχε κατασκευασθῆ χάριν τῶν θεατῶν, ἰδίως κυριῶν, ὧν μεγάλη ἦτο ἡ συρροή, οὕτως ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ παρευρεθέντων δὲν ἦτο ἐλάσσων τῶν 2000. Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης ἦσαν κατάστολιστοι διὰ σημαιῶν, καὶ ἀνθέων ὡς καὶ δι' ἐξαιρέτων εἰκόνων τῶν μεγάλων τῆς Ἀγγλίας πολιτικῶν. Ἡ αἴθουσα ἐφωτίζετο δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ὡς καὶ λαμπτήρων ἀεριόφωτος. Μετὰ τὸ συμπόσιον ὁ Γλάστων, ἀείποτε ἀκμαῖος καὶ ἀνεξάντλητος, ἐγερθεὶς ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος στηλιτεύσας τὴν ἀκατανόμαστον διαγωγὴν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στασιαστῶν τοῦ ἰρλανδικοῦ συνδέσμου, καὶ καθησυχάσας τὴν κοινὴν τῆς Ἀγγλίας γνώμην διὰ τῶν ἐμφαντικῶν καὶ ἀναμφιβόλων διακηρύξεων αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις σταθερὰν ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐκριζώσῃ τὸ κακὸν τοῦτο. Αἱ τηλεγραφικῶς δὲ διαβιβασθεῖσαι τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ Πάρνελλ ἐδικαίωσαν τὰς τοιαύτας προσδοκίας.

Ἡ 8η Ὀκτωβρίου ἦτο αὖθις διὰ τὸν κ. Γλάδστωνα ἡμέρα ἀπαύστου δραστηριότητος. Τὴν πρωΐαν ἤκουσε προσφώνησιν ἀπὸ μέρους τοῦ ἐν Leeds ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, εἰς ἣν διὰ μακρῶν ἀπήντησε πραγματευθεὶς περὶ τῆς μελλούσης νὰ συναφθῇ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας. Μετὰ τὴν ἐν τῇ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου αἰθούσῃ συνάθροισιν, παρετέθη ὑπὸ τῆς ἐν Leeds λέσχης τῶν φιλελευθέρων πρόγευμα. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Γλάδστωνος εἰς τὴν αἴθουσαν, πάντες οἱ παρευρεθέντες ἠγέρθησαν ἐκ τῶν ἑδωλίων αὐτῶν καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα ἐπανειλημμένως ἐξερράγησαν. Καὶ κατὰ τὸ πρόγευμα τοῦτο πάλιν ὁ Γλάδστων εἶχε νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀπορεῖ τις τῇ ἀληθείᾳ τι πλέον νὰ θαυμάσῃ τὴν διανοητικὴν ἰσχὺν τοῦ γίγαντος τὴν διάνοιαν Γλάδστωνος ἢ τὴν σωματικὴν αὐτοῦ ἀκμήν.

Τὸ μέγα ὅμως τῆς ἡμέρας συμβὰν ἦτο τὸ μέγα συλλαλητήριον ὅπερ εἶχε συγκληθῆ ἐν τῇ ὀνομασθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ Γλάδστωνος. Τὸ συλλαλητήριον τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν τὴν 2αν Μ. Μ. ἀλλὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὶν τὸ κτίριον εἶχε πληρωθῆ ὑπὸ λαοῦ ἀριθμοῦντος 20,000 ἢ 25,000 ἀτόμων, ὧν ἡ φαιδρότης ἀνερριπίζετο ὑπὸ δύο ὀρχηστρῶν.

Ὁμιλήσας δὲ περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν μεγάλην Βρεττανίαν, καὶ περὶ ὧν ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κοινὴ γνώμη μετ' ἀδημονίας προσεδόκα νὰ φωτισθῇ, ὁ κ. Γλάδστων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

Ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου περιεῖχεν ὅρους οἵτινες, λέγω τοῦτο μετὰ λύπης, δὲν ὠφείλοντο εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἐνέργειαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Οἱ ὅροι οὗτοι καίτοι ἐν πολλοῖς ἀκρωτηριασθέντες ἀγγλικῇ εἰσηγήσει ἦσαν ἐπωφελεῖς καὶ σπουδαῖοι εἰς τοὺς ὑποδούλους λαοὺς τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς κατοίκους τοῦ Μαυροβουνίου παρεχώρει ἡ συνθήκη ἐπέκτασιν ἐδάφους. Ἀλλ' ὅτε ἀνέλαβεν ἡ παροῦσα κυβέρνησις τὴν ἐξουσίαν, οὐδὲν εἰσέτι εἶχε ληφθῆ πρὸς μεταβίβασιν τοῦ ἐδάφους τούτου πρακτικὸν μέτρον. Τούτων οὕτως ἐχόντων οὐδόλως ἐδιστάσαμεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἠθέλομεν χρησιμοποιήσει πᾶσαν τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀγγλικοῦ κράτους, ὅπως συμπράττοντες τῇ Εὐρώπῃ ἀσφαλίσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης ταύτης. Ὁ ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας γενναῖος λαὸς τοῦ Μαυροβουνίου, ὃν εὕρομεν μικρὰς ἔχοντα ἐλπίδας νὰ ἴδῃ ἐκπληρουμένους τοὺς εὐνοϊκοὺς αὐτῷ ὅρους τῆς συνθήκης, κατέχει ἤδη εὐτυχῶς τὸ ἔδαφος, ὅπερ ἐδικαιοῦτο ν' ἀπαιτήσῃ. Δύναμαι δὲ νὰ εἴπω ὅτι ὑμεῖς, ἄνδρες τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διὰ τῆς ἡμετέρας διαγωγῆς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐβοηθήσατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὸν εὔλογον αὐτῶν πόθον. Οὐ μόνον δὲ οἱ Μαυροβούνιοι ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνέμενον ἐξ αὐτῶν μέγα κέρδος. Οὐχὶ τὴν ἵδρυσιν ξένης κυριαρχίας ἐπὶ λαοῦ πρὸς ὃν οὐδεμίαν εἶχον συμπάθειαν, ἀλλὰ τὴν ἕνωσιν μετ' ἀδελφῶν κατά τε τὴν φυλὴν καὶ τὴν θρησκείαν, ἀπὸ αἰώνων ὑποτεταγμένων εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἀλλὰ τότε κατεχομένων ὑπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς εὐλόγου μάλιστα προσδοκίας νὰ τύχωσιν ἀνακουφίσεως. Ἤδη δὲ τί συνέβη; Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλω ὑμῖν, ὅτι καίτοι οὐδὲ βῆμα εἶχε προχωρήσει ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐπὶ δεκαοκτὼ ὅλους μῆνας, σήμερον ἐν τούτοις ἐπαρχία διάσημος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἡ Θεσσαλία, κατοικουμένη ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἄκραν ὑπὸ μελῶν τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας εἰς τῆς ὁποίας τοὺς προγόνους τοσαύτην ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην, ἡ Θεσσαλία, λέγω, μετέβη ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἧς μετέσχομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλήρει μέτρῳ.

Πρέπει δὲ ν' ἀποδώσω τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον, τὸν ἐλευθέρᾳ βουλήσει συντελέσαντα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν τοιαύτην μεταβίβασιν ἥτις, καίτοι μὴ ἐντελῶς συμπληρωθεῖσα μέχρι σήμερον, εὑρίσκεται ἐν τούτοις τοσοῦτον τοῦ τέρματος ἐγγὺς ὥστε δικαιοῦμαι νὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτῆς ὡς περὶ γεγονότος τετελεσμένου. Οὐδόλως δύναμαι ἀφ' ἑτέρου ν' ἀποκρύψω, ὅτι ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ κάλλιστα ἐννοοῦσιν ἑκάστοτε πρὸς τίνας διαπραγματεύονται καὶ ἂν πράγματι σπουδαίως ἀπαιτεῖται θυσία τις παρ' αὐτῶν. Οἱ Τοῦρκοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύνανται ν' ἀποδειχθῶσιν οὐχ ἧττον σώφρονες ἢ πᾶς τις ἄλλος λαός. Εἰς τὸν τοιοῦτον τῆς Τουρκίας σωφρονισμὸν συνετέλεσε, κύριοι, κατὰ πολὺ καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος.

Οὐδέποτε, κύριοι, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου μου ᾐσθάνθην ἀμιγεστέραν ἡδονήν, ἢ βλέπων τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τούτου, τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ καὶ ἑνώσεως Ἑλλήνων οἰκούντων διαφόρους ἐπαρχίας ἄνευ χύσεως οὐδὲ ῥανίδος αἵματος.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου αὐτοῦ, ἁμαξοστοιχία ἐπίτηδες προετοιμασθεῖσα εὑρίσκετο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Leeds περὶ τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὥραν τοῦ Σαββάτου διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Γλάδστωνος. Πλῆθος πολὺ ἦτο συνηθροισμένον ἐν τῷ σταθμῷ ὅπως ἀποχαιρετίσῃ τὸν πρωθυπουργόν, ἀφιχθέντα ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς 9ης ὥρας, ὃν πατᾳγωδῶς ἐπευφήμησε. Τὸ ἄπληστον πλῆθος ὠρέγετο, ὡς φαίνεται, καὶ ἄλλον λόγον, ἀλλὰ πᾶσα τοιαύτη ἐλπὶς διεψεύσθη, τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰσελθόντος εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ἅμαξαν καὶ ἁπλῶς εἰπόντος «Χαίρετε, ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ ὑμᾶς», κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐκηρύχθη προχθὲς ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐνεστώσης περιόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Σήμερον ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐκβραχισμοῦ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπαρχούσης ὑφάλου ἥτις οὐκ ὀλίγον παρεκώλυε τὴν κίνησιν τῶν μεγάλων ἀτμοπλοίων.

— Ἡμέρα πρὸς ἐνέργειαν τῆς συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς Νάξου ὡρίσθη ἡ 9 προσεχοῦς Νοεμβρίου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον ὁ γάλλος μηχανικὸς κ. Coyard μετὰ πέντε ἄλλων συναδέλφων του, ὅπως ἐκεῖθεν μελετήσωσι τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς Πελοποννήσου, ἧς τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κυρίκου ἀντιπροσωπευομένη γαλλικὴ ἑταιρία.

— Ἡ Ἑλληνικὴ ἑταιρία τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου προσήνεγκεν εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ Λονδίνου τὸ ἀπαιτούμενον μάρμαρον διὰ τὴν κατ' ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐγερθησομένην προτομὴν τοῦ κ. Γλάδστωνος. Ὁ δήμαρχος τοῦ Λονδίνου λαβὼν τὴν περὶ τῆς προσφορᾶς ταύτης ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, ἀνέγνω αὐτὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν τοῦ Γλάδστωνος ἐν τῇ Guildhall, ἅπασα δὲ ἡ πολυάριθμος ὁμήγυρις παρεδέξατο διὰ ἀνευφημιῶν τὴν προσφοράν.

— Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἀνῆλθον εἰς δρ. 602,662.28, ὑπερτερήσασαι τὰς τοῦ ὁμωνύμου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρ. 71,247.09.

— Ὑπεβλήθησαν εἰς πενθήμερον μὲν ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν ἅπασαι αἱ ἐξ Ἄδεν προελεύσεις, αἱ τελέσασαι ταύτην πέραν τοῦ στενοῦ τοῦ Σουέζ, αἱ δ' ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις εἰς ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν πρὸ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας.

— Ὁ ἀποβιώσας ἐσχάτως ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Γεώργιος Ἀποστόλης κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του.

— Ὁ ἀποθανὼν δήμαρχος Αἰγίου Μεσσηνέζης ἐδωρήσατο τῷ δήμῳ, ὃν διεύθυνε, δραχ. 6,000, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς μεταφορὰν ἐκτὸς τῆς πόλεως τοῦ ἐν αὐτῇ κειμένου νεκροταφείου.

— Ἀνεχώρησε εἰς Ἄρταν ὁ ἰατρὸς κ. Δημήτριος Χασιώτης, ἐπανέρχεται δ' ἐκεῖθεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ἐν πλήρει ἤδη ὑγείᾳ ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Δ. Κτενᾶς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ.

— Σήμερον τὴν 8ην μ. μ. ὥραν γενήσεται ἔκτακτος συνεδρίασις τῶν μελῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Βύρωνος.»

— Νέα ἐφημερὶς ἤρξατο ἐκδιδομένη καθ' ἑκάστην ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερὶς τῶν Γνωστοποιήσεων» καὶ εἰδικῶς γνωστοποιήσεις δημοσιεύουσα.

— Ἐδημοσιεύθη ἤδη καὶ τὸ δεύτερον φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μπαλάνου ἐκδιδομένης «Ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς νομολογίας», περιέχον τὴν λύσιν διαφόρων ἐνδιαφερόντων ζητημάτων. Ἐν τέλει τοῦ φυλλαδίου τούτου ἐπισπῶσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν διάφοροι ὀρθόταται παρατηρήσεις τοῦ κ. Μπαλάνου ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ συνεδριάσεις, τὴν ὁποίαν πολλάκις ἀσχημίζουσιν αἱ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν ἰδίως συμβαίνουσαι ἀταξίαι. Συμμεριζόμενοι ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων τούτων, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ κ. πρόεδρος ἐγκαινίζων ἤδη τὰς δικαστικὰς ἐργασίας θέλει φροντίσει περὶ τῆς ἄρσεως τῶν ἀτόπων.

— Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Ζαγκὼφ ἐδέχθη τὴν θέσιν διευθυντοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἐπέστρεψεν ἐν Σοφίᾳ.

— Τῇ συνδρομῇ τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως ἐκδοθήσεται ἐν Τεργέστῃ ἢ Βενετίᾳ νέα ἑλληνικὴ ἐφημερίς, ἧς συντάκτης ὡρίσθη εἷς καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἐν Τεργέστῃ, κατοικήσας πολλὰ ἔτη ἐν Ὀδησσῷ.

Ἐδημοσιεύθη ἐπίκρισίς τις τῆς ἡμετέρας ἐκθέσεως περὶ τῆς γενομένης δοκιμασίας τῆς κινίνης.

Ἡ ἐπίκρισις αὕτη φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κυρίου Ἀναστ. Κ. Δαμβέργη. Φυσικωτέρα θέσις ἐπιστημονικῆς κρίσεως ἦτο τὸ εἰδικὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα ἐν ᾧ καὶ ἡ ἔκθεσις ἡμῶν ἐδημοσιεύθη· ἡ διὰ πολιτικῆς ὅμως ἐφημερίδος δημοσίευσις τοιαύτης κρίσεως δὲν ἔχει μόνον σκοπὸν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν. Πρὸς τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν δημοσιότητα ὀφείλοντες ν' ἀποδείξωμεν τὸ ὀρθὸν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἡμετέρας ἐργασίας ἢ μᾶλλον τὸ ἀπρόσεκτον τῆς ἐπικρίσεως τῆς ἐργασίας ταύτης βιαζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τῆς κρίσεως ἐκείνης τὰ ἑξῆς.

Ὁ μὴ ἐξησκημένος περὶ τὰς χημικὰς ἐργασίας δύναται ὄχι μόνον 80 κόκκους ἀλλὰ καὶ 80 δραχμὰς θειϊκῆς κινίνης νὰ βασανίσῃ καὶ καταστρέψῃ χωρὶς νὰ φθάσῃ εἰς θετικόν τι ἐξαγόμενον. Ἐκεῖνο ἰδίως εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσέξῃ ὁ ἐπιστήμων ὁ θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τὴν μέθοδον τοῦ Kerner πρὸς ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τῶν μετὰ τῆς κινίνης προσμεμιγμένων ἄλλων τῆς κίνας ἀλκαλοειδῶν, τῆς κιγχονιδίνης παραδείγματος χάριν, εἶναι ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως τῆς ἀμμωνίας μὲ κανονικὴν διάλυσιν ἐντελῶς καθαρᾶς κινίνης καὶ μὲ ἄλλας τοιαύτας διαλύσεις περιεχούσας ὡρισμένα ποσὰ θειϊκῆς κιγχονιδίνης ἔτι δὲ ἡ ἀκριβής, ὅσον ἡ μέθοδος ἐπιτρέπει, κατάληψις τοῦ τέλους τῆς ἀντιδράσεως. Ἐὰν ἐκπληρώσῃ τὰς συνθήκας ταύτας θὰ δυνηθῇ νὰ ἐργασθῇ μὲ πολὺ μικρότερα ποσὰ κινίνης ἢ ὅσα ἐξέλαβεν ὁ κ. Δαμβέργης, ἰδίως ὅταν πρόκειται νὰ προσδιορίσῃ ἐν τῇ κινίνῃ ποσὰ ξένων ἀλκαλοειδῶν ὑπερβαίνοντα τὰ 2 καὶ πολὺ μᾶλλον τὰ 5 %. Εἰς τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν—ἔπρεπε νὰ σημειώσῃ τοῦτο καλῶς ὁ θελήσας νὰ ἐπικρίνῃ—τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐρεύνης θὰ εἶναι τοὐναντίον πολὺ ἐσφαλμένα ἐὰν μεταχειρισθῇ τὰς ποσότητας τὰς ὁποίας ἐνόμισεν ὁ κύριος οὗτος, ἤτοι ἐὰν βασανίσῃ 5 «τοὐλάχιστον» γράμματα θειϊκῆς κινίνης μὲ 50 κυβικὰ ἑκατοστὰ ὕδατος, διότι ἡ ἀποχωριζομένη τότε διὰ τῆς ἀμμωνίας κιγχονιδίνη θρομβοῦται καὶ δὲν διαλύεται πλέον εὐκόλως εἰς τὴν ἀμμωνίαν καὶ ὅταν ἀκόμη προστεθῇ εἰς τὸ ὑγρὸν ὑπερμέτρως μεγάλη ταύτης ποσότης. Ἐὰν ἠσχολεῖτο ποτὲ ὁ κύριος οὗτος περὶ τὴν δοκιμασίαν ταύτην, ἤθελε, δὲν ἀμφιβάλλομεν πεισθῇ περὶ τούτου· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀνεγίνωσκε προσεκτικώτερα τὰς διατριβὰς τοῦ Kerner ἤθελε παρατηρήσει αὐτὸ διότι ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀναφέρει ρητῶς ὅτι εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας δέον νὰ κατεργάζεται ἓν μέρος κινίνης ὄχι πλέον μὲ 10 ἀλλὰ μὲ 100 καὶ 200 ἀκόμη μέρη ὕδατος. Ἀντὶ λοιπῶν τῶν 5 γραμμάτων κινίνης «κατ' ἐλάχιστον ὅρον» μᾶς ἀρκοῦν 50, 25 ἢ εἰς τὸν ἔχοντα ἐμπειρίαν τινὰ 20 ἢ 10 μόνον ἑκατοστόγραμμα κινίνης διὰ τὸν ποσοτικὸν τοῦτον προσδιορισμόν.

Λυπούμεθα ἀληθῶς διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ συζητήσωμεν τὰ πράγματα ταῦτα διὰ τῶν ἐφημερίδων. Πολὺ προτιμότερον διὰ τὸν κύριον Δαμβέργην θὰ ἦτο ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης παρευρίσκετο ἐν τῷ φαρμακευτικῷ φροντιστηρίῳ ἀφοῦ μάλιστα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἐὰν παρευρίσκετο

γετο μεταξὺ τῶν ζώντων. Καὶ τώρα τί συνέβη λοιπόν; Ὠλίσθησεν, ἔπεσε, τετέλεσται.

Κυμαίνεται εἰς τὰ τερατώδη ἐκεῖνα ὕδατα. Ὑπὸ τοὺς πόδας, οὐδὲν ἔχει πλέον, εἰμὴ φεῦξιν καὶ κατάδυσιν. Διασχιζόμενα καὶ ἀνοιγόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τὰ κύματα τὸν περικυκλοῦν στυγερῶς, τὸν ἀπάγουσιν οἱ σάλοι τῆς ἀβύσσου, ἅπαντα τὰ ῥάκη τοῦ ὕδατος κλυδωνίζονται περὶ τὴν κεφαλήν του, ὄχλος καὶ συρφετὸς κυμάτων πτύει κατὰ τοῦ προσώπου του, βόθροι ἀναβράζοντες τὸν καταπίνουσι καὶ πάλιν τὸν ἐξεμοῦσι. Καὶ ὁσάκις βυθίζεται, διορᾷ χάη πλήρη σκοτίας καὶ νυκτός· ἄγνωστα, ἀποτρόπαια φύκη τὸν συλλαμβάνουσι, τοῦ δεσμεύουσι τοὺς πόδας, τὸν σαγηνεύουσιν. Αἰσθάνεται ὅτι καθίσταται ἄβυσσος καὶ αὐτός, ὅτι ἀποτελεῖ τοῦ ἀφροῦ μέρος· τὰ κύματα τὸν ριπτάζουσι πρὸς ἄλληλα ἀμοιβαδόν· τὸ στόμα του ποτίζεται ἅλμην καὶ πικρίαν· ὁ ὠκεανὸς ὁ ἄνανδρος μαίνεται κατ' αὐτοῦ, νὰ τὸν πνίξῃ· τὸ πελώριον πέλαγος παίζει πρὸς τὴν ἀγωνίαν του. Νομίζεις, ὅτι ὅλον ἐκεῖνο τὸ νερὸν εἶνε αὐτόχρημα μῖσος.

Ἀντιπαλαίει ὅμως. Ἀμύνεται, προσπαθεῖ νὰ κρατηθῇ. Καὶ πειρᾶται καὶ πειρᾶται· κολυμβᾷ. Αὐτός, ἡ πτωχὴ αὕτη ἐξηντλημένη δύναμις, ἀντιπαλαίει κατὰ τοῦ ἀνεξαντλήτου.

Ποῦ δ' εὑρίσκεται τὸ πλοῖον; Μακράν· μόλις, μόλις ὁρατὸν εἰς τὸν ὁμιχλώδη ὁρίζοντα.

Φυσῶσιν οἱ καταιγισμοί· τὸν περιχέουσιν οἱ ἀφροί. Αἴρει ὄμματα, καὶ μόνας βλέπει τῶν νεφελῶν τὰς πελιδνὰς ὄψεις. Ἀγωνιῶν καθίσταται αὐτόπτης τῆς τοῦ πελάγους μανίας, τῆς δαιμονίας. Ἀκούει θορύβους ξένους εἰς τοῦ ἀνθρώπου τὸ οὖς, ἐρχομένους ὡσὰν ἔξωθεν τῆς γῆς, ἀπὸ περάτων ἔνθα ἄρχει κραταιὰ φρίκη.

Εἰς τὰ νέφη ὑπάρχουσι πτηνά, καθὼς ὑπάρχουσιν ἄγγελοι ἄνωθεν τῶν ἀνθρωπίνων ἀπελπισιῶν, ἀλλὰ τί δύνανται ὑπὲρ αὐτοῦ; Ἐκεῖνα ἵστανται κελαδοῦν καὶ πτερυγίζουσιν, αὐτὸς δὲ ψυχορραγεῖ. Αἰσθάνεται ὅτι θάπτεται ὑπὸ δύο συγχρόνως πραγμάτων ἀπεράντων, τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὁ μέν, τάφος, ὁ δὲ σάββανον.

Ἡ νὺξ καταβαίνει· ὅλας ὥρας κολυμβᾷ, αἱ δυνάμεις του εἶναι πλέον εἰς τὴν ἀκμήν· τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, τὸ ἀπώτατον ἐκεῖνο πρᾶγμα ὅπου ἦσαν ἄνθρωποι, κατέστη ἄφαντον· εἶναι μόνος· καταπίνεται, ἀποχαροῦται, πνίγεται, ἀνακραυγάζει.

Ἄνθρωποι πλέον δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ Θεὸς ποῦ; Κράζει. «Βοήθειαν! ἅ!» Κράζει πάντοτε. Οὐδὲν εἰς τὸν ὁρίζοντα. Οὐδὲν εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἐπικαλεῖται τὰς ἐκτάσεις, τὸ κῦμα, τὰ φύκη, τὸν σκόπελον· κωφὰ τὰ πάντα. Καθικετεύει τὴν τρικυμίαν· ἡ τρικυμία, ἀδιάφορος, εἰς τὸ ἄπειρον μόνον ὑπείκει.

Φρίκη καὶ μόχθος εἰς τὰ ἐντός του· ὀλίσθημα ἐν τοῖς ὑπ' αὐτόν, καὶ οὐδὲν στήριγμα. Διανοεῖται τὰς ζοφερὰς τύχας τοῦ πτώματος εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην σκιάν, ἥτις τὸν περιμένει. Το ψῦχος τὸ ἀπύθμενον τὸν παραλύει. Αἱ χεῖρες συστέλλονται, κλείονται καὶ μηδὲν συλλαμβάνουσι· Ἀέρες, νεφέλαι, δῖναι, πνοαί, ἄστρα, ἀνωφελῆ τὰ πάντα. Τί πλέον νὰ κάμῃ ὁ ἄπελπις; ἐγκαταλείπει ἑαυτόν. Τί ὁ ἀπηυδημένος; λαμβάνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, ἀφίνεται νὰ γίνῃ ὅ,τι γίνῃ, παραιτεῖται ἀπὸ πάσης ἀντιστάσεως, καὶ ἰδοὺ διὰ παντὸς κυλινδοῦται εἰς τοὺς πενθίμους κευθμῶνας τοῦ καταποντισμοῦ.

Ὢ πορεία τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἀμείλικτε! Ἀπώλειαι ψυχῶν καὶ ἀνθρώπων καθ' ὁδὸν τυγχανόντων! Ὠκεανέ, ὅπου πίπτει πᾶν ὅ,τι ὁ νόμος παραιτεῖ πίπτον! Ἀπαίσιος ἔκλειψις πάσης βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως! Ὢ ἠθικὲ θάνατε!

Θάλασσα ἡ παμφάγος κοινωνικὴ νύξ, ὅπου ἡ ποινικὴ νομοθεσία ῥίπτει τοὺς κολασμένους της. Θάλασσα ἡ ἐσχάτη ἔνδεια. Ποντιζομένη ἐν τῷ βόθρῳ τούτῳ, ἡ ψυχὴ κινδυνεύει νὰ γίνῃ πτῶμα. Τίς αὐτὴν ὁ ἀναστήσων;

Θ'.

ΝΕΑ ΑΙΤΙΑΜΑΤΑ.

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἐξόδου ἀπὸ τοῦ κατέργου, ὅταν ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἤκουσεν εἰς τὸ ὠτίον του τὸν παράδοξον λόγον, εἶσαι ἐλεύθερος! ἡ στιγμὴ τὸν ἐφάνη ἀπίστευτος καὶ ἀνήκουστος· ζωηροῦ φωτὸς ἀκτὶς τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς τῶν ζώντων, εἰσέδυσε παραχρῆμα εἰς τὰ ἐντός του. Ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνε νὰ ὠχριάσῃ αὕτη ἡ ἀκτίς. Ὁ Ἀγιάννης εἶχε θαμβωθῆ ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας. Πρὸς στιγμὴν εἶχε πιστεύσει εἰς νέαν ζωήν. Τάχιστα ὅμως εἶδε τί ἐστιν ἐλευθερία εἰς ἣν δίδεται διαβατήριον κίτρινον.

Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι πικρίαι περὶ αὐτήν. Ὁ Ἀγιάννης εἶχεν ὑπολογίσει ὅτι τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ συναχθὲν καθ' ὅλην τὴν διαμονήν του εἰς τὸ κάτεργον, ἀνέβαινεν εἰς φράγκα ἑκατὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἕν. Δίκαιον εἶνε νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐλησμόνησε ν' ἀφαιρέσῃ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, ἐξ οὗ προέκυπτεν ἐπὶ τῶν δεκαεννέα ἐτῶν ἐλάττωσις εἰκοσιτεσσάρων φράγκων περίπου· ἀλλ' ὁπωσδήποτε, τὸ ποσὸν τοῦτο ἠλαττώθη καὶ ὑπὸ παντοίων ἐπιτοπίων δασμῶν εἰς ἑκατὸν ἐννέα φράγκα καὶ δεκαπέντε σολδία. Τόσα τὸν ἐμετρήθησαν ἐπὶ τῆς ἐξόδου του.

Δὲν ἐνόησε πῶς ἔγινεν ἡ ἐλάττωσις αὕτη, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ πνεῦμά του ἡ ἰδέα ὅτι τὸν ἐζημίωσαν, ἢ μᾶλλον, ὅτι τὸν ἔκλεψαν.

Τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀπολύσεώς του, εὑρισκόμενος εἰς τὸ Γράσσον, παρετήρησε πρὸ τῆς θύρας ἐργοστασίου ὅπου κατεσκευάζετο ἀνθόνερον, ἀνθρώπους ἐκφορτώνοντας κιβώτια. Ἠρώτησεν ἂν εἶχον χρείαν νὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς ἕνα χέρι· ἡ ἐργασία ὑπῆρχε κατεπείγουσα· τὸν ἐδέχθησαν. Ἐξεδόθη εἰς τὸ ἔργον. Ἦτο νοήμων, εὔρωστος καὶ ἐπιτήδειος· ἔκαμεν ὅ,τι ἦτο τῶν δυνάμεών του, καὶ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων ἐφαίνετο εὐηρεστημένος ἐξ αὐτοῦ. Ἐνῷ εἰργάζετο, διέβη εἷς χωροφύλαξ, τὸν παρετήρησεν, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὰ ἔγγραφά του. Ἐδέησε νὰ δείξῃ τὸ κίτρινόν του διαβατήριον. Τούτου γενομένου, ὁ Ἀγιάννης ἐπανέλαβε τὸ ἔργον του. Ὀλίγον πρὸ τούτου τοῦ περιστατικοῦ, εἶχεν ἐρωτήσει ἕνα τῶν ἐργατῶν τί ἡμερομίσθιον ἐλάμβανον ἀντὶ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας· τὸν ἀπεκρίθη, τριάντα σολδιά. Τῆς ἑσπέρας ἐπελθούσης, ἐπειδὴ ἦτον ἠναγκασμένος ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον πρωΐ, παρουσιάσθη εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐργοστασίου καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν πληρώσῃ. Τὸ αὐθεντικό, χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν, ἐκβάλλει καὶ τὸν δίδει δεκαπέντε σολδία. Εἶπε τότε ὁ Ἀγιάννης, ὅτι ὡσὰν ὀλίγα τὸν ἐφαίνοντο. Τὸ αὐθεντικὸ ἀπεκρίθη, τόσα εἶνε διὰ σὲ ἀρκετά. Αὐτὸς ἐπέμεινε. Τὸ αὐθεντικὸ τὸν παρετήρησεν ἀσκαρδαμυκτεὶ καὶ τὸν εἶπε· Κύτταξε καλά, μὴν πολυμωρολογᾷς, ἔχει κ' ἐδῶ φυλακή.